

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики
Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

Інстаблог «Press under fire»: специфіка наповнення та просування

Здобувача першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
групи ЖУРБ-1-21-4.0д.
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.01
Журналістика
Борщенко Лілії Сергіївни

Використання чужих ідей,
результатів і текстів
мають посилання на
відповідне джерело

(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий
керівник:
Погребняк І.В.,
завідувач
кафедри
журналістики та
нових медіа.

Розширена шкала _____

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS

Допускаю до захисту перед ЕК

Голова
комісії

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2025 рік

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
1.1. Обґрунтування актуальності проєкту.....	3
1.2. Мета і завдання роботи.....	7
1.3. Перелік методів здійснення творчого пошуку.....	8
II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ.....	9
2.1. Теоретико-методологічні засади.....	9
2.2. Структура і рубрикація медіапроєкту.....	12
2.3. Контент та засоби виразності.....	14
2.4. Технічні й програмні засоби.....	15
2.5. Сфера застосування й результати апробації.....	16
2.6. Висновки.....	17
III. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	19
IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ.....	20
V. ДОДАТКИ	21
VI. АНОТАЦІЯ.....	25

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Обґрунтування актуальності проєкту

У сучасних умовах повномасштабної війни, яку веде російська федерація проти України, журналістика виконує не лише функцію інформування, а й стає інструментом національного спротиву, документування історії, викриття воєнних злочинів і боротьби за правду на міжнародній арені. Особливо важливою у цьому контексті є діяльність військових журналістів, які, перебуваючи безпосередньо в зоні бойових дій, щоденно ризикують життям задля донесення перевіреної інформації до громадськості. Саме завдяки таким журналістам світ дізнався правду про війну в Україні, про страждання мирних жителів, про героїзм військових та злочини окупантів. Їхній внесок не лише фіксує історичну правду, а й формує міжнародну підтримку України у боротьбі за свободу і справедливість. Яскравим прикладом високого професіоналізму, мужності та самопожертви є робота українських журналістів Євгена Малолітки, Мстислава Чернова та Василіси Степаненко, які разом із французькою кореспонденткою Лорі Хіннат задокументували жахи облоги Маріуполя. За свої фото- та відеоматеріали, що облетіли весь світ і стали свідченням злочинів російської армії, вони отримали Пулітцерівську премію у двох номінаціях — «За служіння суспільству» та *Breaking News Photography*.

Попри те, що низка українських медіа регулярно висвітлюють діяльність військових журналістів у межах загального новинного чи репортажного контенту, таких матеріалів зазвичай небагато в загальному інформаційному потоці. Вони зосереджуються переважно на подіях, де фігурують журналісти, але рідко акцентують увагу саме на специфіці їхньої роботи, ризиках, правах, етичних дилемах та емоційних викликах, із якими стикаються медійники на фронті.

Наразі в українському інформаційному просторі існує небагато спеціалізованих платформ, які б системно й цілеспрямовано фокусувалися винятково на військовій журналістиці як окремому напрямі професійної діяльності. Саме тому створення інстаблогу «*Press under fire*», присвяченого висвітленню досвіду військових журналістів, їхніх історій, правового захисту, а також публікації інтерв'ю з ними, є не лише актуальним, а й вимагає суспільної уваги. Такий проєкт покликаний заповнити наявну інформаційну нішу й підвищити видимість військових журналістів як важливої частини спротиву та документування війни.

Під час війни вкрай важливо висвітлювати злочини, скоєні росією проти військових журналістів. Це необхідно не лише для фіксації фактів воєнних злочинів, а й для захисту свободи слова, безпеки медіаспільноти та збереження правди у війні. Росія систематично порушує міжнародне гуманітарне право, зокрема Женевські конвенції, здійснюючи обстріли журналістів на передовій, переслідуючи їх, поширюючи пропаганду й намагаючись змусити замовкнути незалежні голоси.

За даними «Репортерів без кордонів», станом на 29 травня 2025 року, від початку повномасштабного вторгнення РФ на територію України окупанти вбили щонайменше 124 медійників. Світ має знати про це — і відповідно реагувати.

Умови повномасштабної війни в Україні суттєво змінили не лише інформаційний простір, але й поведінку аудиторії щодо споживання новинного та суспільно важливого контенту. Соціальні мережі набули надзвичайної популярності серед населення.

Згідно з даними мережі ОПОРА, у 2023 році соціальні мережі стали головним джерелом новин для 77,9% українців.

Соціальні мережі дають змогу швидко реагувати на події, оперативно

публікувати новини, розміщувати інтерв'ю, візуальні історії, репортажі та аналітику. У воєнних умовах така динамічність і гнучкість є особливо важливими. Крім того, поєднання текстових матеріалів із фото, відео та інтерактивними елементами (наприклад, сторіс, опитуваннями, коментарями) дозволяє формувати живий, емоційно насичений контент, який краще привертає увагу аудиторії та створює довіру до автора чи платформи.

Ще однією перевагою соціальних мереж є їхня здатність забезпечувати зворотний зв'язок. Через коментарі, репости та особисті повідомлення підписники можуть брати участь у комунікації, висловлювати власну позицію, ділитися досвідом чи ставити запитання. Це сприяє формуванню навколо проєкту активної спільноти, об'єднаної спільним інтересом до теми військової журналістики.

Також важливим чинником на користь соціальних мереж є їхня мобільність і незалежність від фізичної інфраструктури. Вони дозволяють журналісту чи автору блогу працювати з будь-якої точки, що особливо важливо під час війни.

Дослідження Gradus Research Company, проведене у жовтні 2024 року, показало, що 61% опитаних українців використовували Інстаграм протягом тижня, що свідчить про його популярність як платформи для соціальної взаємодії та самовираження.

Інстаграм — це візуально орієнтована соціальна мережа, яка ідеально підходить для втілення проєкту, спрямованого на розповіді про військових журналісток, їхню силу, сміливість і правду. Поєднання візуального контенту (фото, графіка) з текстом дає змогу не лише привернути увагу аудиторії, а й одразу передати ключове повідомлення. В одній публікації можна розмістити зображення героя або тематичну ілюстрацію та додати до неї історію, уривок з інтерв'ю чи важливий факт.

Крім того, Інстаграм має широкі можливості для просування контенту:

- використання хештегів і геотегів для охоплення цільової аудиторії;
- співпраця з блогерами або тематичними сторінками;
- запуск рекламних кампаній для збільшення охоплення;
- створення сторіс і рілсів для активнішої взаємодії.

Саме тому Інстаграм був обраний, як платформа для реалізації інстаблогу «Press under fire».

Інстаблог «Press under fire» — це проєкт, присвячений доступному і змістовному контенту про військових журналістів: їхні права, законодавчі аспекти діяльності, актуальні новини та особливості роботи в умовах війни. Це простір, де журналісти можуть ділитися власними історіями та емоціями. «Press under fire» створено як платформу підтримки, вдячності й поваги до тих, хто щодня ризикує життям заради правди, а також як місце, що об'єднує небайдужу спільноту довкола теми журналістики в умовах бойових дій.

Контент орієнтований як на широку аудиторію, зацікавлену у темі медіа під час війни, так і на студентів, майбутніх журналістів і фахівців, які прагнуть працювати у сфері військової журналістики.

Новизна проєкту полягає у поєднанні інформаційного та емоційного компонентів. На відміну від більшості медіа та платформ, «Press under fire» не обмежується лише передачею фактів та новин. Це спеціалізований інстаблог, який пропонує підписникам не лише актуальні новини та корисні аналітичні матеріали, а й особисті історії, що передають живі емоції та реальні досвіди.

Такий підхід дозволяє не просто дізнаватися про події, а підписники можуть залишатися обізнаними, сприймаючи новини глибше та змістовніше.

1.2. Мета і завдання роботи

Основна мета роботи: створити контент, що поєднує актуальну інформацію та емоційно насичені історії, а також висвітлення важливих інформаційних приводів, пов'язаних із журналістикою під час війни. Особливу увагу приділено розповідям про українських військових журналістів, їхню працю, силу та права, щоб популяризувати їхній внесок та зробити ці історії ближчими до широкої аудиторії.

Завдання:

- Проаналізувати українські соціальні мережі і медіаресурси про військову журналістику, щоб виокремити актуальні теми та ефективні стратегії створення й поширення контенту;
- Визначити інформаційні потреби нашої аудиторії — що саме вони хочуть знати про військових журналістів, їхню роботу, права та виклики;
- Створити Інстаблог з унікальним брендингом, що відображає дух і цінності «Press under fire»;
- Регулярно публікувати авторські пости з новинами, фактами, історіями мужності й правовими аспектами роботи військових журналістів;
- Аналізувати, в який час публікації є найефективнішими та які методи просування приносять найкращі результати.
- Відстежувати зацікавленість і взаємодію аудиторії через коментарі.

Об'єкт — український медіапростір як середовище поширення контенту про військову журналістику, новини та права військових журналістів .

Предмет – специфіка наповнення та просування контенту Інстаблогу, що висвітлює актуальні новини, факти та правові аспекти діяльності військових журналістів.

1.3.Перелік методів здійснення творчого пошуку:

- Метод контент-аналізу (вивчення матеріалів українських і світових медіаплатформ, присвячених військовій журналістиці, новинам і правам журналістів, щоб виокремити найактуальніші теми) ;
- Метод аналогій (застосування перевірених рішень і практик із попередніх медіапроектів про журналістику, адаптованих з урахуванням специфіки військового контексту.);
- SWOT-аналіз — оцінка сильних і слабких сторін проекту, а також можливостей і загроз у медійному середовищі (визначити переваги актуальність теми, унікальний контент і виклики цензура, обмежений доступ до інформації, що формують подальшу стратегію розвитку)
- Метод порівняння (порівняння проекту «Press under fire» з іншими медіаресурсами про військову журналістику для виявити конкурентні переваги і потенціал для розвитку).

II. СПЕЦИФІКАЦІЯ РОБОТИ

2.1. Теоретико-методологічні засади

Під час Другої світової війни журналісти виконували надзвичайно важливу функцію — вони були мостом між фронтом і тилом. Сотні воєнкорів працювали в умовах постійної небезпеки, передаючи матеріали з місця бойових дій. Серед відомих імен — Ерні Пайл (США), який став голосом солдатів, і Марта Гелгорн — одна з перших жінок-військових кореспонденток, яка висвітлювала війну з Європи, Африки та Азії.

Журналістика цього періоду зазнала суттєвого контролю з боку держави: цензура була повсюдною, а доступ до фронту — обмеженим. Проте журналісти знаходили способи доносити правду або хоча б натяк на неї, часто ризикуючи життям. Їх матеріали не лише інформували, а й мобілізували, підтримували моральний дух.

Одним із перших фільмів, що відобразив професію воєнного журналіста, став «Іноземний кореспондент» (англ. *Foreign Correspondent*, 1940) режисера Альфреда Гічкока. Стрічка, яка отримала 6 номінацій на премію «Оскар», підкреслює драматизм і ризики, пов'язані з роботою журналіста під час війни.

У XXI столітті військова журналістика трансформувалася: цифровізація, доступ до інтернету, соціальні мережі та технології мобільного репортажу значно розширили можливості журналістів. Сьогодні воєнні журналісти не лише передають факти — вони стають очевидцями воєнних злочинів, документалістами трагедій, голосами постраждалих.

В Україні з 2014 року, а особливо після повномасштабного вторгнення у 2022 році, тема військової журналістики стала надзвичайно актуальною. Медіа активно пишуть про журналістів на фронті. За пошуковими запитами в українських медіа, зокрема «Суспільне», «Новинарня», «Громадське», «Радіо Свобода», можна знайти щонайменше **понад 700 новин** з тегами «військові

журналісти», «журналісти на фронті», «воєнкор». Це свідчить про суспільний запит на правду, а також про трансформацію журналіста з коментатора у безпосереднього учасника подій.

Зокрема, зараз соціальні мережі почали активно розповідати про роботу військових журналістів та наголошувати на важливості їхньої діяльності. Однією з таких платформ, що фіксує роль журналістів під час війни в Україні, є **Телеграм-архів війни**, представлений **Центром міської історії Львова**. Це унікальний дослідницький ресурс, який збирає та аналізує журналістський контент у Телеграм, систематизує дані про публікації медіа та досліджує трансформації журналістики в умовах повномасштабного вторгнення. У межах дослідження зібрано понад 8 тисяч повідомлень зі 100+ українських Телеграм-каналів, що стали майданчиком для репортажів, аналітики та фіксації бойових дій. Дослідники визначають Телеграм як своєрідний «хронікон війни», де журналісти, фіксувальники, стрінгери та медіаорганізації оперативно публікують свідчення очевидців, коментарі, пояснення та аналітичні матеріали. Досвід архівування цих публікацій демонструє, що військові журналісти не лише документують війну, а й впливають на формування суспільної думки, медійні наративи та міжнародну реакцію на події в Україні.

У реалізації інстаблогу "Press under fire" важливим стало використання принципів наративної журналістики, яка акцентує не лише на фактах, а й на емоційній складовій повідомлення. Саме через розповіді конкретних людей, їх досвід, переживання й діалоги вдається створити живу картину реальності.

Ще одним ключовим підходом став візуальний сторітелінг — подача інформації у форматі фотографій, коротких відео, графіки та цитат. Такий підхід дозволяє адаптувати складну інформацію до вимог Інстаграм-формату. Крім того, трансмедійність дозволяє поширювати контент паралельно в різних

форматах і на різних платформах, що підвищує охоплення й емоційний вплив.

Важливо було визначити, які аспекти контенту найбільше цікавлять цільову аудиторію, зокрема її вподобання у споживанні інформації через соціальні мережі, стиль життя та активність у цифровому просторі. Це стало основою для побудови ефективної комунікаційної стратегії та допомогло забезпечити максимальне залучення аудиторії до теми військової журналістики в межах інстаблогу "Press under fire".

Аналіз загальних медійних тенденцій, зокрема Телеграм-каналів ЗМІ та Інстаграм-сторінок, які висвітлюють війну в Україні, дозволив:

- простежити способи оперативного поширення актуальних новин про військових журналістів і подій, пов'язаних із медіа на фронті;
- виявити найбільш ефективні формати контенту: короткі інформаційні пости, візуальні серії, добірки фактів, меморіальні згадки;
- зосередитись на формуванні постійного зв'язку з аудиторією, яка прагне не лише читати новини, а й розуміти їхній глибинний сенс;
- підтвердити необхідність якісної візуальної складової та зрозумілого, стислого текстового контенту.

"Press under fire" — це тематичний інстаблог, спрямований на системне висвітлення роботи військових журналістів в умовах повномасштабної війни. Основний фокус — це новини, факти, історії людей та збереження пам'яті про медійників, які виконують роботу на передовій.

Інстаблог не відволікається на загальні теми або побутовий контент — він вибудований як інформаційно-смысловий простір, що концентрується на актуальному й важливому. Формат блогу передбачає поєднання візуального контенту (портрети, фото з фронту, інфографіка) із лаконічними,

структурованими публікаціями: новини, огляди, тематичні серії.

Замість довгих лонгвідів, увага приділяється чіткій подачі теми — кожна історія або факт подається у вигляді окремого посту, який легко сприймається в динамічному Інстаграм-середовищі. Такий формат дозволяє охопити широку аудиторію, затримати її увагу й зацікавити навіть у складних і часто болючих темах.

Критичний аналіз джерел залишається основою роботи над контентом: використовуються тільки перевірені факти, офіційні дані, відкриті джерела, міжнародні публікації, репортажі відомих українських та іноземних ЗМІ. Завдяки цьому вдається уникати маніпуляцій та поширення недостовірної інформації.

Цільова аудиторія проекту — українці віком 18–45 років, активні споживачі новин у соцмережах. Вони прагнуть отримувати якісну, чесну та зрозумілу інформацію про війну, але через нову оптику — очима журналістів, які фіксують історію щодня, ризикуючи життям.

2.2. Структура і рубрикація медіапроекту

Під час створення інстаблогу «Press under fire» головною метою було знайти назву, яка передає емоцію, напругу й правду журналістської роботи під час війни. «Press under fire» у перекладі означає **«Преса під вогнем»**. Це не лише метафора — це буквально реальність, у якій працюють українські журналісти, особливо ті, хто висвітлює події на фронті, під час обстрілів, у прифронтових зонах чи містах, де щодня звучать сирени.

Слово **"fire" (вогонь)** тут має подвійний сенс: з одного боку, це фізична небезпека — артилерійські обстріли, авіаудари, атаки дронів, які загрожують життю журналістів; з іншого — це інформаційний тиск, цензура, фейки, емоційне вигорання, з якими щодня стикаються представники медіа. Бути

"under fire" – значить тримати лінію правди попри небезпеку.

На головному зображенні – три журналістки в бронежилетах із написом **PRESS**, із камерами та мікрофонами в руках. За ними – український прапор. Це образ сучасної журналістики. Вони стоять на інформаційному фронті, не озброєні, але озброєні фактом і правдою. (Додаток А)

«Press under fire» — це не просто блог. Це платформа, яка документує боротьбу за право на слово під час війни. Це про тих, хто фіксує історію у моменті, ризикуючи життям заради майбутнього.

Основні рубрики проєкту:

- **Інтерв'ю** – розмови з журналістами та журналістками, які працюють у зоні бойових дій, їх особисті історії, мотивація, страхи і надії.
- **Новини** – оперативне інформування про загрози для представників ЗМІ, міжнародну підтримку та атаки на свободу слова.
- **Факти** – аналітичні та верифіковані дані про напади на журналістів, знищення редакцій, переслідування ЗМІ.
- **Права журналістів** – пости про правовий захист, закони та права журналістів..

Цей інстаблог — про солідарність, пам'ять і відповідальність. Про те, що **журналістика — це тяж фронт**. І кожне правдиве слово — це ще один постріл у бік темряви.

2.3. Контент та засоби виразності

З огляду на мультимедійний формат Інстаграм, контент у блозі «Press under fire» поєднує кілька форм медійної подачі — текст, зображення, відео, інфографіку та візуальні цитати. Найчастіше публікації містять текстову аналітику або короткий коментар у супроводі фото з місця подій, рідше — відеофрагменти інтерв'ю або зйомок із передової.

Жанрово контент охоплює **інтерв'ю, новини, факти та пости про права журналістів**. Також було створено відео-подяка журналістам. Інтерв'ю з тими, хто документує війну в реальному часі, додають проєкту людського виміру. Новини та факти надають об'єктивну картину ситуації, зокрема щодо атак на ЗМІ. Матеріали про права журналістів інформують, як діяти в умовах ризику, та розповідають про інструменти захисту.

Стилістика дописів стримана, лаконічна й точна — відповідно до етичних і професійних стандартів журналістики. Водночас тексти мають емоційну глибину, адже мова йде про долі реальних людей у надзвичайних обставинах. Заголовки — інформативні та закликають до уваги без клікабейтності.

Айдентика проєкту «**Press under fire**» побудована на візуальній силі й простоті. Кольорова палітра — **хакі, чорний, білий і червоний**.

Процес створення поста проходить кілька етапів. Наприклад, публікація про Єлизавету Калітвенцеву почалася з інтерв'ю, далі — опрацювання ключових цитат, відбір фото, створення графіки в Canva, написання лаконічного тексту, коректура і планування часу публікації. Це поєднання журналістської роботи та візуального дизайну.

Під час підготовки постів дотримувалась журналістська етика: публікувалися лише погоджені матеріали, не вказувались деталі, які можуть наражати героїв на небезпеку, дотримувався принцип емоційної стійкості — уникнення надмірної травматизації аудиторії.

Виділення ключових слів жирним, стислі структури постів, використання стриманих Емоїї підсилюють меседжі, не порушуючи серйозного тону (додаток Б).

Хештеги допомагають структурувати контент і поширювати його серед ширшої аудиторії. Основні:

#PressUnderFire #Війна #Журналісти #Війнатриває #ВійнавУкраїні

А також ситуаційні:

#військоважінка #Захстжурналістів #Праважурналістів — залежно від тематики поста. (Додаток В).

2.4. Технічні й програмні засоби

Під час створення авторського інстаблогу «**Press under fire**» було використано базові, але ефективні інструменти. Основу технічної роботи склали **ноутбук, смартфон**, графічна платформа **Canva**, а також **Microsoft Office 365**, доступ до якого надано Київським столичним університетом імені Бориса Грінченка.

Microsoft Word застосовувався для написання та редагування текстових матеріалів: інтерв'ю, фактчеків, новинних зведень і постів про права журналістів. Завдяки розширеним функціям сервісу вдалося структурувати контент відповідно до формату Instagram, а також підготувати матеріали до візуального оформлення.

Графічні складові, зокрема шаблони для сторіс, каруселей і цитат, були створені в **Canva** — зручному інструменті для візуального дизайну. Саме тут формувалася айдентика блогу в кольоровій палітрі **хакі, чорного, білого та червоного**, яка відображає теми війни, безпеки та інформаційного фронту.

Завдяки поєднанню доступних цифрових ресурсів та концептуального підходу, інстаблог «**Press under fire**» став візуально виразним і змістовно

насиченим медіапроектом, який порушує критично важливу тему — роботу журналістів у зоні бойових дій.

Для реалізації інстаблогу «Press under fire» було обрано платформу Інстаграм завдяки її зручності для візуального контенту та швидкої комунікації з аудиторією.

У процесі роботи було досліджено контент українських і міжнародних ЗМІ, а також Телеграм-канали, — щоб проаналізувати подачу теми журналістики під час війни, способи візуалізації фактів, інтерв'ю та висвітлення прав журналістів. Це дозволило сформувати інформативну, структуровану стрічку з фокусом на факти, візуальні цитати та репортажі з передової.

2.5. Сфера застосування й результати апробації

Інстаблог «Press under fire» було створено 1 травня 2025 року на платформі Інстаграм у межах реалізації бакалаврської кваліфікаційної роботи. Його основною метою стало висвітлення діяльності українських військових журналістів у час повномасштабного вторгнення — через особисті історії, інтерв'ю, аналітику, візуальні наративи та популяризацію військово-медійної термінології. Проект охоплює досвід журналістів, акцентуючи увагу не лише на професійній складовій їхньої роботи, але й на особистісних переживаннях, викликах та внеску в інформаційний фронт. Таким чином, блог формує багатовимірну картину воєнної журналістики в Україні. Станом на 5 червня 2025 року інстаблог налічує 283 підписники. Опубліковано 9 дописів, кожен з яких охоплює окрему тему — від інтерв'ю та термінологічних пояснень до історій сили та фіксації реалій війни. Найбільшу популярність отримала публікація з інтерв'ю з воєнною кореспонденткою Єлизаветою Калітвенцевою, яку переглянули 154 користувачів. Пост зібрав 68 реакцій та 11 коментарів, що свідчить про високу зацікавленість до персоналізованих історій та рефлексій (Додаток Г). На другому місці за залученістю — допис

про військові терміни, які використовують журналісти. Його переглянули 146 користувачів, 14 з них відреагували, а 4 залишили коментарі (Додаток Д). Такий результат підтверджує попит на пізнавальний контент у межах військово-медійної тематики.

2.6.Висновки

У процесі створення інстаблогу “Press Under Fire” було проведено комплексне дослідження форматів журналістського контенту в соціальних мережах, зокрема в Інстаграм. Особливу увагу приділено специфіці роботи журналістів у зоні бойових дій, їхнім ризикам, ролі у воєнному контексті та правовим аспектам професійної діяльності. Основний акцент зроблено на створенні фактологічного, структурованого та емоційно насиченого контенту, що поєднує візуальні цитати, архівні фотографії, уривки інтерв'ю та аналітичні матеріали. У ході реалізації проєкту було здійснено аналіз медіаповедінки аудиторії, що дозволило визначити найбільш зацікавлені групи користувачів. Виявлено, що найбільшу активність та зацікавленість демонструють студенти спеціальностей "Журналістика", а також молодь віком 18–45 років, які активно використовують соціальні мережі для отримання інформації. Це підтверджують дані про підписників блогу, що демонструють стабільний приріст аудиторії, а також аналіз залученості користувачів через коментарі, реакції та рівень поширення контенту. Аналіз військових медіаплатформ дозволив виокремити ключові характеристики успішного контенту: використання емоційного наративу та персоніфікованих історій для підсилення сприйняття інформації, дотримання принципу достовірності та фактологічної точності, що забезпечує довіру аудиторії, застосування візуальних засобів, зокрема графіки, фотографій, коротких відео та цитат, для покращення охоплення й впливу, чітка структура подачі, яка забезпечує логічність і зручність сприйняття, без перевантаження текстом, журналістська етика, що вимагає ретельного опрацювання інформації, уникнення маніпуляцій та відповідального ставлення до висвітлення матеріалів.

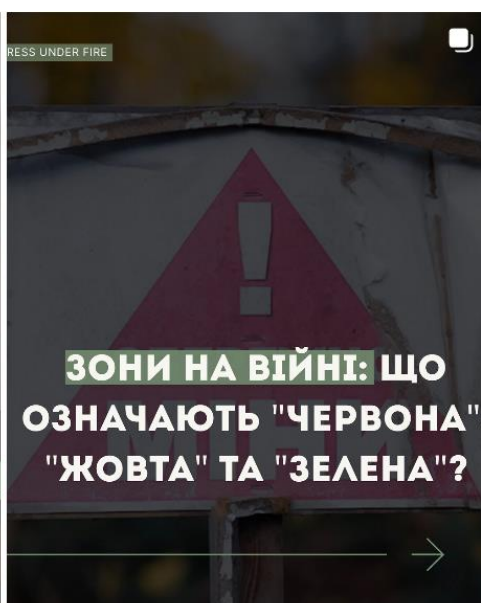
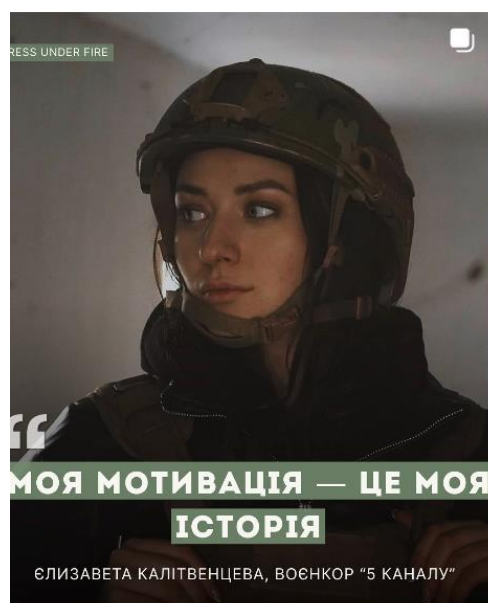
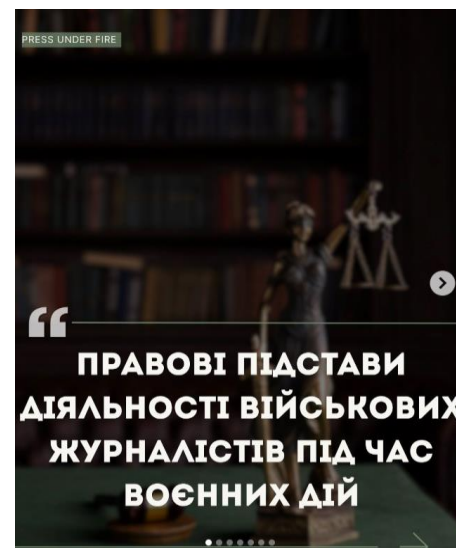
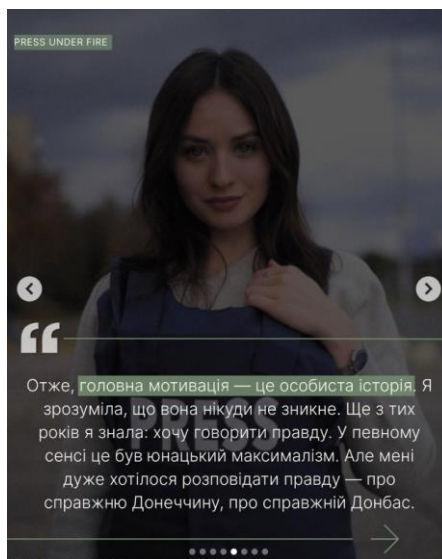
Інстаграм виявився оптимальною платформою для реалізації інстаблогу, оскільки поєднує можливості швидкого поширення інформації, інтерактивної взаємодії з аудиторією та візуального сторітелінгу. Використання функціоналу соцмережі—зокрема хештегів, сторіс, рілсів та інтерактивних опитувань—сприяло ефективному залученню аудиторії та формуванню інформаційної спільноти. Згідно з результатами аналізу, “Press Under Fire” довів свою ефективність у висвітленні теми роботи військових журналістів через поєднання фактів, аналітики та візуального контенту. Отриманий зворотний зв’язок від підписників підтвердив релевантність та суспільну значущість проєкту. Подальший розвиток блогу може передбачати розширення охоплення аудиторії, застосування нових форматів, таких як подкасти, відеоаналітика, інтерактивні спецпроєкти, а також активну співпрацю з журналістами, які працюють у зоні бойових дій. Інстаблог “Press Under Fire” став важливим інформаційним проєктом, який не лише висвітлює роботу військових журналістів, а й популяризує правову та етичну складову їхньої діяльності, формуючи суспільну обізнаність про виклики та реалії медійної роботи під час війни.

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безсмертний В. Основи журналістики. — Київ: Центр учбової літератури, 2019. — 312 с.
2. Безсмертний В. Українська журналістика та її воєнний сегмент: учора, сьогодні, завтра. — Київ: Ліра-К, 2020. — 200 с.
3. Копотун І. М., Коропатнік І. М., Микитюк М. А., Павлюк О. О., Пасіка С. П. Військова журналістика. Український аспект: становлення української військової журналістики; місце військової журналістики у медіапросторі в період воєнного стану; правові підстави діяльності військових журналістів під час воєнних дій. — К.: Видавничий дім "Професіонал", 2023. — 676 с.
4. Сорока М. Журналісти на війні: документальні дослідження, хронікальний літопис, аналітика [Електронна книга]. — Харків: Фоліо, 2023. — 448 с.
5. Тріщук, Р. Л., Войтюк, Т. О. Візуальний контент у соціальних мережах / Р. Л. Тріщук, Т. О. Войтюк // Технологія і техніка друкарства. — 2022. — Вип. 3(77). — С. 73–81.
6. Чубук О. Л. Журналістика воєнного часу: навчально-методичний посібник. — Київ: Кондор, 2024. — 96 с.
7. Malcolm, J. *The Journalist and the Murderer*. Reprint ed. New York: Vintage, 1990. — 176 pages.
8. Strunk, W., Jr., & White, E. B. *The Elements of Style*. 4th ed. Pearson, 1999. — 105 pages.

IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ

Приклади публікацій:

V. ДОДАТКИ

Додаток А

Головне фото

Додаток Б

Смайлики Етожі в біографії:

 Історії сили, сміливості й правди
 Новини | Факти | Інтерв'ю | Права
 Військові журналісти ua

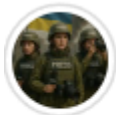
Додаток В

Хештеги:

press_under_fire

#війнаукраїні#війназросією#військоважурналістика#військоважінка

press_under_fire #війнатриває#війнаукраїні ❤️ 🧡
#війназаукраїну#журналістиукраїни

15 год. Відповісти Переглянути переклад

#війнаукраїні ❤️ 🧡 #війнатриває#журналісти#війна

А —

Найпопулярніші публікації:

Чому ви обрали саме війсьну журналістику?

Тоді я вперше побачила, як працює пропаганда. Дуже багато людей у моєму оточенні швидко "перезулися". Я вчилася технічному ліцеї, і в нашій групі з 31 людини лише троє, включно, підтримували Україну.

У мене навіть досі є допис. Тоді я ще користувалася "ВКонтакте". 26 травня 2014 року я написала, як-то кажуть, без матюків, куди Росії варто йти, зі словами, що це — Україна, Росії тут не повинно бути.

Зрештою, я виїхала. І ще тоді, у 2014-му, зрозуміла, що професія буде пов'язана з журналістикою, що я стану журналісткою — або у політиці, або у війсьній тематиці. І так воно і сталося. Я працювала пишучою журналісткою з 2019 року. Тоді я ще не вступила на факультет журналістики, навчалася на перекладачку. Паралельно працювала в політиці як кореспондентка.

Як Ви психологічно відновлюєтесь після тривалих виїздів?

Це, напевно, найважче — відійти від усього цього. Буває так, що я повертаюся, ще в берцях, у тактичних штанах — і мені дуже важко відвинути. Я відвикаю від цивільного одягу. У цивільному мені теж якось некомфортно, бо це вже не "пксель" і не "мультік". Ми ж не маємо права носити військову форму — пксель чи мультік. Ми можемо носити лише одяг хаки або щось схоже, але без військового принту.

Тому мені дійсно важко прийти до тями після всього. Коли я приїжджаю, то ще довго не можу зрозуміти, що я вже в Києві, що можу спокійно вдягнути підбори, піти на якусь подію, зробити укладку, макіяж — просто бути як звичайна людина. На це мені потрібно тиждень-два, щоб повернутися до себе.

Що мене надихає? Що мені допомагає? Я — людина віруюча. Я вірю в Бога, я вірю Богу, і довіряю Йому своє життя на всі 100%.

Я молосся. Для мене молитва — це своєрідна медитація. Я постійно дякую Богові, бо розумію: якщо не Він — мене б уже не було. І ще — в мене є хлопець, який мене просто витягує з усього цього. Ми постійно на зв'язку, навіть там.

Чому ви обрали саме війсьну журналістику?

Пізніше у мене почали з'являтися нав'язливі думки про перекаліфікацію. Але не наважувалась — була молодша, батько постійно відмовляв, і це було зрозуміло. Коли почалося повномасштабне вторгнення, ці думки стали ще сильнішими, але знову не могла наважитись.

Потім я прийшла працювати на телебачення, перекаліфікувалася з пишучою журналісткою у телевізійну. Це сталося дуже швидко — буквально за місяць.

Минулого року я сиділа на роботі і зрозуміла, що більше так не можу. Мені порадили звернутися на П'ятий, бо там беруть, і там можна працювати саме в цій галузі. Я пішла до шеф-редакторки, директорки каналу. Вона хотіла, щоб я працювала в ній — сама мене покликала. Я озвучила свої умови: погоджуюсь лише за умови, що їздитиму у відрядження.

Вона сказала, що їй треба знайти команду — оператора й водія. Я відповіла: "Знайдеш — скажеш". І того ж вечора вона мені написала, що все знайшла. Так воно й сталося.

Отже, головна мотивація — це особиста історія. Я зрозуміла, що вона нікуди не зникне. Ще з тих років я знала: хочу говорити правду. У певному сенсі це був юнацький максималізм. Але мені дуже хотілося розповідати правду — про справжню Донецьчину, про справжній Донбас.

Чи доводилося вам стикатися з професійним вигоранням протягом вашої кар'єри?

Вигорання? Так, звичайно. Вигорання буває лише тоді, коли ти не бачиш сенсу в тому, що робиш. Коли ти пишеш якісь історії, анімаєш матеріал, а не бачиш у ньому жодної цінності.

Коли я приїжджаю, я роблю матеріал не про техніку — я роблю матеріал про хлопців і дівчат. Коли ти з ними спілкуєшся, чуєш їхні історії — вони надають цим розповідям вартості й глибини. І це не просто історії типу: «У мене є мотивація захищати країну» і так далі. Це вже настільки застарілі вислови, застарілі питання, які нікому не цікаві.

Цікаво інше: як людина, який зараз 21, ще в 18 пішла добровольцем на війну. Оце цікаво. Людина, яка, по суті, не знає, що таке життя без війни — доросле життя без війни. Або, навпаки, дядько Коля з позивним «Дід артилерист». Ми були в четвертій бригаді. У нього п'ятеро онуків, і він — командир розрахунку. Оце цікаво.

Коли я приїжджаю, я намагаюся залишитись хоча б на добу — тому що тільки так можу відчувати на собі все те, що проживають вони. І коли я це проживаю, так, у мене немає вигорання. Я можу дуже сильно втомлюватись.

Які документи потрібні для роботи журналіста в зоні бойових дій?

Без акредитації ГШ (Генеральний штаб) ніхто вас нікуди не візьме. Тобто ця акредитація дає право не тільки на ведення роботи у зоні бойових дій — вона дає право взагалі на роботу в усіх зонах. Будь то якийсь цивільний захід або ж виїзд на позиції.

Додаток Г

Додаток Д

Статистика допису

12 травня о 21:41

14

5

0

0

Огляд ⓘ

Перегляди	146
Взаємодії	19
Дії у профілі	2

Перегляди ⓘ

146

Перегляди

95,9%

Читачі

4,1%

Не читачі

VI. АНОТАЦІЯ

Борщенко Л. Інстаблог «Press under fire»: специфіка наповнення та просування

Ключові слова: військова журналістика, війна, новини, Інстаграм, інформація, права.

«Press under fire» — авторський інстаблог, присвячений висвітленню журналістської діяльності в умовах війни, правам працівників медіа, ризикам, з якими вони стикаються, а також новинам, інтерв'ю та фактчекінговим матеріалам. Основна мета проєкту — інформувати аудиторію про роботу журналістів у гарячих точках, підвищити розуміння викликів, пов'язаних із воєнною журналістикою, та привернути увагу до захисту свободи слова.

Інстаблог орієнтований передусім на студентів та людей, які активно користуються Інстаграм та цікавляться війною. Візуальний стиль блогу базується на поєднанні текстових матеріалів, фото й коротких відео, що дозволяє передати зміст максимально стисло, чітко й доступно. Основні кольори айдентики — чорний, червоний, білий і хакі — символізують контраст між правдою і пропагандою, ризиком та обов'язком.

Завдяки використанню функціоналу Інстаграм (реакції, коментарі, поширення,) вдалося проаналізувати зацікавленість підписників, зокрема — їхню реакцію на інтерв'ю з українськими журналістами, які працювали в умовах бойових дій.

У межах реалізації інстаблогу досліджувалися також приклади роботи інших українських і міжнародних медіа в Інстаграм та Телеграм. Це дало змогу визначити ефективні візуальні підходи та інформаційні формати, адаптувати подачу контенту до потреб аудиторії, зберігаючи журналістські стандарти точності, балансу та перевіреності фактів.

«Press under fire» — це не лише інформаційна платформа, а й спроба

акцентувати увагу суспільства на тих, хто ризикує життям заради правди.

Borshchenko L. Instablog “Press under Fire”: Specifics of Content Creation and Promotion

Keywords: war journalism, war, news, Instagram, information, rights.

"**Press under Fire**" is an original Instagram blog dedicated to covering journalism in wartime conditions, the rights of media workers, the risks they face, as well as news, interviews, and fact-checking materials. The main goal of the project is to inform the audience about the work of journalists in conflict zones, to increase understanding of the challenges of war reporting, and to draw attention to the protection of freedom of speech.

The instablog is primarily aimed at students and Instagram users interested in the topic of war. The blog's visual style is based on a combination of text, photos, and short videos, which allows for the concise, clear, and accessible delivery of information. The main brand colors — black, red, white, and khaki — symbolize the contrast between truth and propaganda, risk and duty.

By utilizing Instagram's features (reactions, comments, shares), it was possible to analyze audience engagement, particularly their responses to interviews with Ukrainian journalists who worked in active war zones.

As part of the blog's development, the content strategies of other Ukrainian and international media on Instagram and Telegram were also studied. This made it possible to identify effective visual approaches and content formats, adapting the project to audience needs while maintaining journalistic standards of accuracy, balance, and fact-checking.

"**Press under Fire**" is not only an informational platform but also an effort to draw society's attention to those who risk their lives for the truth.